

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/139/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

81/2015. (II. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. február 27-én előterjesztett **panaszát** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos elektronikus úton terjesztette elő panaszát 2014. február 27-én, amelyben a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) járőrei által a lakóhelyén aznap foganatosított intézkedését kifogásolta.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. február 25-én * telefonszámról értesítették, hogy a panaszos lőfegyverei és a hozzájuk tartozó lőszerrel elszállításával kapcsolatban a BRFK-tól tárolóhely ellenőrzés céljából jönnének, a Sz* Rendőrkapitányság megbízásából. Az ellenőrzésre időpontot egyeztettek, a panaszos kérte, hogy az az aktuális héten legyen, mert akkor jobban ráér, végül megállapodtak a csütörtök reggeli órákban.

Mint később kiderült az előre egyeztetett időpontban az úr, akit már korábbi ellenőrzések során is látott, két társával érkezett, egy civil autóval. Ekkor a lakásában egy barátja is jelen volt, megkérte, hogy figyeljen az eseményekre, mert lehet, hogy a történet tanúsítására lesz szükség.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A három férfi egyike sem igazolta magát. Akit korábban már látott, felajánlotta, hogy igazolhatja magát, de úgy gondolta, ez nem szükséges, hiszen már korábban is találkoztak.

Az intézkedés elején annyi hangzott el, hogy a BRFK-tól jöttek, elvinnék a panaszos összes fegyverét, az engedélyét, valamint az európai fegyverútlevelét. Kifejezett kérése ellenére sem engedték, hogy elolvassa, lefotózza, lemásolja azt az iratot, ami alapján eljárni szándékoztak. Annyi tájékoztatást kapott, hogy az belső utasítás, nem tartozik rá. A panaszos álláspontja szerint félrevezették őt a telefonos egyeztetés során, mivel ott tárolóhely ellenőrzést jelölték meg jövetelük okaként.

Mivel három – magát hatósági ügyben eljárónak valló – személy is bent volt ekkorra a lakásban, a panaszos az ellenszegülést nem látta célravezetőnek, azért jelezte többször is, hogy jogellenesnek tartja az eljárásukat. Mindezek ellenére a panaszos együttműködött velük, a lőfegyvereket egyesével, azok töltetlenségét ellenőrizve és bemutatva átadta. Kérte a történetek jegyzőkönyvbe vételét, de azt válaszolták, hogy meg kell elégednie az átadási jegyzőkönyvvel. A panaszos ezért telefonon kért tanácsot ügyvédjétől, aki egy ideig fültanúja is volt a történeteknek.

A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy miért gondolják az ügyvédjével jogszerűtlennek az intézkedést, megmutatta a hivatkozott keresetlevelet, annak tartalmát, feladását és átvételét igazoló tértivevényes szelvényét is. Elmagyarázta, hogy mivel a keresete az engedélyét visszavonó határozatot támadja, így az jogszerűen nem végrehajtható, míg erről bírósági döntés nem születik. A rendőrök azonban továbbra is ragaszkodtak a fegyverek elszállításához. A panaszos több perces gyözködés és érvelés után tudta csak élni, hogy legalább mondják meg, mikori keltezésű a belső utasításuk. A rendőrök ezt megmutatták: 2014. február 20. –a volt a dátum. A panaszos keresetlevelét február 10-én adták fel, amelyet február 12-én vettek át, a panaszos szerint a hatóság minden kétséget kizárólag annak tudatában írta a végzést, hogy a keresetet megkapta.

A jegyzőkönyvbe a panaszos kifejezett kérése ellenére sem voltak hajlandók leírni semmit a fegyverek azonosító adatain kívül. (Többek között azt a tényt sem, hogy a panaszos az igazolt keresetlevele alapján az általuk hivatkozott végzést, ezzel együtt az eljárásukat törvénysértőnek véli.) Az intézkedés szakszerűtlen is volt egyúttal, mivel a rendőrök nem hoztak tokokat a szakszerű szállításhoz, amelyek hiányában nem állt módjukban a fegyvereket szakszerűen, sérülésektől óvva, elcsomagolt állapotban szállítani; a rendőrök nem akarták megvárni, hogy csak a fődarabokat adja át (csak azok engedélykötelesek), nem rögzítették a fegyverek (egyébként tiszta, makulátlan) állapotát és az elszállított lőszer típusát.

A panaszos csak hosszas vita és érvelés után érte el, hogy az átadási jegyzőkönyvbe ne a korábbi, általa már ismert, fellebbezésével kapcsolatos határozatok száma kerüljön, hanem azé, ami náluk volt, ami alapján elmentek a fegyvereiért. Ez a következő: *. Az említett végzés tartalmát a panaszos továbbra sem ismeri.

A panaszos álláspontja szerint a jogszerűtlen eljárással személyes jogai többszörösen sérültek.

2) A Testület tájékoztatását és felhívását követően a panaszos panaszát 2014. március 4-én aláírásával is megerősítette.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A Testület először a panaszos tartózkodási helye szerint illetékes rendőrkapitányság (BRFK * kerületi rendőrkapitányság) felé élt megkereséssel, azoban a kapitányságvezető arról tájékoztatta a Testületet, hogy az intézkedésről érdemi információval nem rendelkeznek, mivel azt a BRFK Rendészeti Szervek, Igazgatásrendészeti Főosztály, Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztályának munkatársai hajtották végre.

A kapitányságvezető tájékoztatása azt is tartalmazta, hogy a panaszossal szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. C. törvény (továbbiakban: Btk.) 263/A. § (1) bekezdésébe ütköző, visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel büntett miatt a Sz* Rendőrkapitányság indított büntetőeljárást 2013. június 27-én. Az ügyben 2013. július 12-től a BRFK * kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya folytatja a nyomozást, illetékességi okokból.

2) A BRFK Rendészeti Szervek, Igazgatásrendészeti Főosztály főosztályvezetőjének a BRFK Hivatalvezetőjének címzett, 2014. március 20-án kelt átirata a Testület kérdéseit megválaszolva a következőket rögzítette.

Az átirat a panaszban megjelölt napon és helyen a rendőri intézkedés jogalapjaként a Sz* Rendőrkapitányság (továbbiakban: elrendelő szerv) * F. számú végzését jelölte meg, amelyben az elrendelő szerv rendelkezett arról, hogy a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztálya a panaszos * számú lőfegyvertartási, illetve * számú európai lőfegyvertartási engedélyét vegye át, és az abba bejegyzett lőfegyverek hatósági tárolására intézkedjen, a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (továbbiakban Ket.) 127.§ (2) és (4) bekezdése alapján.

A lőfegyverek és a fegyvertartási engedélyek átvételében két fő vett részt, további egy fő adminisztrációs feladatokat látott el. Az intézkedő rendőrök (Cs. A. r. százados, csoportvezető; K. K. r. főtörzsőrmester; N. F. közalkalmazott) valamennyien a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály állományába tartoznak. N. F. közalkalmazott kizárólag az adminisztratív feladatok végrehajtásában vett részt. A BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály teljes állománya polgári ruhás, így a fegyverek behozatalakor is értelemszerűen polgári ruhában voltak.

Az érintettek által írt jelentésekből megállapítható, hogy a panaszossal Cs. A. r. százados még az utcán közölte nevét, melyre a panaszos azt a választ adta, hogy őt már ismeri. Ezt követően K. K. r. főtörzsőrmester és N. F. közalkalmazott is köszönt és bemutatkozott, K. K. r. főtörzsőrmester a felvonóba történt beszállást követően a panaszos részére megmutatta szolgálati igazolványát.

A lakásba történő belépést követően Cs. A. r. százados közölte a panaszossal, hogy a Sz* Rendőrkapitányság a fegyvertartási engedélyét visszavonta, és mivel a bevont fegyvereket és lőszerket nem adta le, azokat hatósági tárolásra elszállítják.

A rendőrök az intézkedésük alapját képező határozatot (a Sz* Rendőrkapitányság * F. számú végzését) a panaszosnak az intézkedés megkezdésekor vagy távozásukkor nem adták át, tekintettel arra, hogy azt az ügyféllel a döntést hozó hatóságnak közölnie kellett.

Ugyanakkor mindhárom rendőr jelentéséből megállapítható, hogy a Sz* Rendőrkapitányság fenti számú végzését a panaszos megismerhette, azt részére megmutatták. A másolat készítésének lehetőségét azért nem tették lehetővé, mert a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. (továbbiakban: Ket.) 78.§ (2) bekezdése értelmében a végzéssel az ügyfélnek is rendelkeznie kellett.

A rendőrök a panaszost tájékoztatták arról, hogy mi a lőfegyverek átvételének az oka, erre vonatkozóan is cáfolatot tartalmaz a jelentés. A panaszos a beadványában leírta, hogy a jogerős visszavonó határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, tehát ez az állítása ellentmond annak, hogy a kollégák ne tájékoztatták volna a visszavonás miatti fegyverátvételtől.

A jelentésekből megállapítható, hogy a panaszos nem kérte egyéb adatok jegyzőkönyvbe foglalását. A Sz* Rendőrkapitányság végzése alapján az intézkedő rendőröknek az volt a feladata, hogy a jogerős végrehajtható határozatban foglaltak teljesítése érdekében a fegyvertartási engedélyeket, lőfegyvereket és lőszerket átvegyék hatósági tárolásra, így az alapüggel kapcsolatos jogi véleménykülönbségben döntési jogkörrel nem rendelkeztek.

A Testület tájékoztatást kért arra vonatkozóan, hogy mi a bevett gyakorlat a fegyverek lefoglalása, szállítása kapcsán, illetve milyen belső szabályozó rendelkezik az ilyen jellegű rendőri feladatokról. A főosztályvezető átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a fegyvertartási engedély visszavonásának jogalapja – melyet a fegyverekről és lőszerkekről szóló 253/2004. (VIII. 31.) Kormányrendelet (továbbiakban: kormányrendelet) 5.§-a szabályoz – a végrehajtást elrendelő végzésben nem szerepelt, így arról nem tudnak nyilatkozni.

A lőterekről, lőfegyverek, lőszer hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. (VIII. 31.) BM rendelet 12.§ (1)- (2) bekezdései a következőként rendelkeznek.

„(1) A lőfegyvertartási engedély – ideértve az európai lőfegyvertartási engedélyt is – visszavonása esetén az engedéllyel együtt öt napon belül, azonnali végrehajtás esetén haladéktalanul át kell adni az engedély szerinti lőfegyvert és a hozzá tartozó lőszer (töltényt) az engedély visszavonását elrendelő hatóságnak.

(2) A lőfegyvertartási engedélyt visszavonó hatóság az átvett lőfegyver, lőszer (töltény) hatósági tárolására nyolc napon belül köteles intézkedni.”

A fenti jogszabályok alapján megállapítható, hogy a lőfegyverek és lőszer nem képezték lefoglalás tárgyát, csak a lőfegyverek és lőszer hatósági tárolása került elrendezésre az alap visszavonó határozatban. Nincs olyan speciális belső szabályozó, mely arról rendelkezne, hogy mi az eljárási rend és mód, ha az ügyfél a visszavonást, illetve a lőfegyverek és lőszer hatósági tárolását elrendelő végrehajtható határozatban foglalt kötelezettségének nem tesz

eleget, ezért a Ket. végrehajtásra vonatkozó általános szabályai szerint (127. §). jár el a hatóság.

A beadvány azon elemével kapcsolatban, mely szerint a rendőrök fegyvertokok nélkül érkeztek a panaszos lakására, ezért szakszerűtlenül szállították el a fegyvereit, a jelentés azt rögzíti, hogy nincs olyan jogi előírás, mely szerint a hatósági tárolásra átvett fegyverek szállítása kizárólag tokban történhetne. Szintén nincs olyan jogszabályi előírás, mely a fegyverek hatóság által történő szakszerű szállításának módját szabályozná.

(A Kormányrendelet 38. § (1) bekezdés a) pontja kizárólag a lőfegyver, gáz-és riasztó fegyvert tartó személy vonatkozásában tartalmaz rendelkezést, azt is csak lakott területen, közterületen, nyilvános helyen, közforgalmú közlekedési eszközön történő szállítás esetére.)

Végezetül a folyamatban lévő eljárásokról történő tájékoztatás kitér rá, hogy a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztályon a panaszossal szemben nem indult eljárás, és ő sem kezdeményezett semmilyen eljárást. Az alap közigazgatási eljárás a Sz* Rendőrkapitányságon folyik, mely ügyben a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály kizárólag végrehajtási cselekményt fogantatosított.

A panaszolt esettel összefüggésben hang-, illetve videofelvétel nem készült.

3) Az illetékes rendőri szerv megküldte az eljárás alapját képező, végrehajtás megindításáról szóló végzést, amelyet az elrendelő Sz* Rendőrkapitányság 2014. február 20 –án hozott meg.

A végzés szerint a panaszos részére 2003. május 28. napján lőfegyvertartási, 2005. január 7-én európai lőfegyvertartási engedélyt állított ki a Sz* Rendőrkapitányság, mint elsőfokú engedélyező hatóság. A lőfegyvertartási és az európai lőfegyvertartási engedélyeket a Sz* Rendőrkapitányság a *F. számú határozatával visszavonta, amely határozat ellen a panaszos fellebbezést nyújtott be. A F* Megyei Rendőr-főkapitányság ezt követően – mint másodfokú hatóság – meghozta a 07000/7765-1/2003.ált. sz. határozatát, amely döntés az elsőfokú hatóság határozatát részben megváltoztatta (elírás miatt), de egyebekben azt fenntartotta. A másodfokú határozatot a panaszos 2014. február 3-án átvette.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú határozattal szemben jogorvoslatnak helye nincs, a döntés a közléssel jogerőssé és végrehajthatóvá vált. Az ügyfél a jogerőre emelkedést követően a vonatkozó jogszabályokban előírt 5 napon belül a lőfegyvertartási engedélyeket és az abba bejegyzett lőfegyvereket és a hozzá tartozó lőszerket hatóságnál nem adta le, ezért a Sz* Rendőrkapitányság megkereséssel élt a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály vezetője felé, hogy a panaszos * számú lőfegyvertartási, illetve a * számú európai lőfegyvertartási engedélyét vegye át, és az abba bejegyzett lőfegyverek hatósági tárolásáról intézkedni szíveskedjen.

A végzés rögzíti, hogy a benne foglaltakkal szemben kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással lehet fellebbezéssel élni, a fellebbezésnek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

4) A rendőri szerv megküldte az intézkedés napján készült, helyszínen a fegyverek, lőszer, fegyvertartási engedélyek átadás-átvételéről felvett jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv a panaszos adatainak rögzítését követően felsorolja tételesen az átvett elemeket, rögzítve a gyártmányok típusát, gyártási számokat, a kalibert, a tartási engedély számát, lőszer darab számát, tartozékokat (tokokat és táskákat). A jegyzőkönyv rögzíti az eljárás alapját képező, a végrehajtást elrendelő végzés számát. A jegyzőkönyvön az átadás megtörténtét dokumentálva szerepel a dátum, és az aláírások.

A második jegyzőkönyv az európai lőfegyvertartási engedélyre vonatkozik.

5) Az illetékes rendőri szerv megküldte azon átiratát, amelyben a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály vezetője a végrehajtás elvégzéséről, a hatósági tárolás alá vételről az elrendelő rendőrkapitányságot 2014. március 4-én kelt levelében tájékoztatta.

6) A BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály állományába tartozó Cs. A. r. százados 2014. március 19-én az alábbi tartalommal tett jelentést.

Az intézkedés előzményeként a jelentés rögzíti, hogy 2014. február 25-én K. K. r. főtörzsőrmester telefonon időpontot egyeztetett a panaszossal, fegyvertárolóhely ellenőrzésre. A csoportvezető több éves tapasztalata és a panaszos addigi viselkedése alapján alaposan feltételezhető volt, hogy a fegyvereket nem szándékozik majd átadni a hatóságnak, hiszen a jogerős végzésben foglaltaknak nem tett eleget, ezért kérte a közreműködésüket az elrendelő Sz* Rendőrkapitányság. A csoportvezető adott utasítást a kollégájának arra, hogy ellenőrzést, ne fegyverbevonást említsen a telefonban, hiszen a panaszos nem tett eleget a jogerős határozatban foglaltaknak.

Az intézkedés megkezdésekor a r. százados az * szám előtt, az utcán bemutatkozott a panaszosnak, aki a kézfogás után úgy nyilatkozott, hogy: „Igen, én Önt ismerem, hiszen nem régen volt már nálam.” (2013 nyarán valóban Cs. A. r. százados hajtotta végre az előző fegyvertárolóhely ellenőrzést.) A felvonóba történő beszállást követően K. K. r. főtörzsőrmester megmutatta a szolgálati igazolványát, N. F. közalkalmazott pedig viselte a RIK belépő igazolványát. Mikor bementek a lakásba, a r. százados megkérdezte, hogy tudja-e a panaszos, hogy miért vannak ott, amire a „Hát sejtem.” válasz érkezett. Közölték a panaszossal, hogy a Sz* Rendőrkapitányság visszavonta a fegyvertartási engedélyét, melyről neki is tudomása kell, hogy legyen, mivel a határozatot átvette, és mivel ez idáig nem adta le a bevont fegyvereket és lőszerket, így azokat hatósági tárolásra elszállítják.

A panaszos ekkor elővett egy bírósági beadványt, melyben kérte az eljárás végrehajtásának felfüggesztését, de jogerős határozatot nem adott elő. A panaszos ezután rögtön felhívta az ügyvédjét, elmondta neki a folyamatban lévő eseményeket. A telefonálás után a panaszos hajlandóságot mutatott a fegyverek átadására, de nem azonnal. A panaszos kérte, hogy szeretne másolatot készíteni a végzésről, ami alapján az intézkedés történik. A végzést megmutatták neki, a panaszos megtekintette, elolvasta, annak számát a jegyzőkönyvben rögzítették is, de másolatot nem tudtak adni neki, mert az a hatóságukhoz érkezett saját példány volt, melynek egy példányát a jogszabály szerint a panaszosnak is meg kellett kapnia.

A fegyvertartási engedély bevonásáról a panaszos már kapott jogerős határozatot, melynek nem tett eleget, így érvényes fegyvertartási engedély nélkül voltak birtokában fegyverek és lőszer, ezért a jogellenes állapot megszüntetése érdekében hatósági felkérésre intézkedtek a rendőrök azok elszállításáról.

Az intézkedés során a rendőrök nyugodt, kulturált beszélgetést folytattak, de a panaszos feszülten viselkedett, ahol tudott, kérdőre vonta az intézkedő rendőröket, de azt is elmondta, hogy nem a személyük ellen van kifogása, hanem az elrendelő szerv, a Sz* Rendőrkapitányság eljárásával. Közel 15 perces beszélgetés után még mindig nem volt hajlandó átadni a fegyvereket, s ekkor már kérdőre vonta az intézkedő rendőröket, hogy kik ők és honnan jöttek. Ekkor Cs. A. r. százados megmutatta szolgálati igazolványát és ismételten elmondta, hogy a BRFK Fegyverosztályáról jöttek, s jelenleg rendőri intézkedés van folyamatban.

Feszültségét a panaszos azzal is kifejezte, hogy miután a fegyverek elszállításához nem biztosítottak hord táskát, ő a sajátját nem hajlandó odaadni, közölte, hogy ezt jelezni is fogja a beadványában. A panaszosnak elmondták, hogy az elszállítás során körültekintően járnak majd el, de mivel a fegyverek a saját tulajdona, ezek védelme érdekében adja hozzá a meglévő tokokat, és majd azokat is rögzítik a jegyzőkönyvben.

Az elszállított dolgokról tételes jegyzőkönyv készült, melyet a panaszos aláírt, és nem kérte annak kiegészítését.

7) A BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály állományába tartozó K. K. r. főtörzsőrmester 2014. március 19-én az alábbi jelentést tette.

K. K. r. főtörzsőrmester szolgálati telefonról (*) 2014. február 25-én tárolóhely ellenőrzési időpontot egyeztetett a panaszossal, aki kérte, hogy a helyszínre érkezésük előtt 10 perccel értesítsék, hogy haza tudjon érni. Cs. Cs.r. százados utasítására tárolóhely ellenőrzési és nem fegyverbevonási időpontot egyeztetett.

(A jelentés tartalma megegyezik Cs. A. r. százados jelentésével, a Testület csak az új információkat ismerteti.)

A panaszos bemutatott egy kerestlevelet, amelyet ügyvédje február 10-én adott fel, és amelyet február 12-én átvettek, és a panaszos szerint ez alapján a rendőrségnek nincs joga a fegyvereit elszállítani. A rendőrök az elrendelő szerv végzését bemutatták, és látva a február 20-ai keltezésű, a panaszos konzultált az ügyvédjével, amelyet követően hajlandóságot mutatott a fegyverek átadására, továbbra is vitatva az elszállítás jogosultságát.

A panaszos az intézkedés tartama alatt feszülten viselkedett, megkérdőjelezte annak minden mozzanatát, kiemelve, hogy nem a rendőrök személye ellen van kifogása, hanem az elrendelő szerv eljárásával nem ért egyet.

8) A BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztály állományába tartozó N. F. közalkalmazott 2014. március 19-én kelt jelentése az alábbiakat rögzíti. (A Testület szintén csak az új információkat ismerteti.)

A panaszossal való találkozás az utcán történt, és a panaszos által „már ismerként” leírt rendőr bemutatta a kollégáit, kézfogás és nevük közlése után indultak a lakásba.

A panaszos a fegyvereket először szét akarta szedni darabjaira, de a kollégák közölték vele, hogy a lőfegyvereket és lőszerket tételesen jegyzőkönyvbe foglalva veszik át, és az eljárás után a jegyzőkönyvben leírt állapotban kapja vissza, a fegyvereket végül szétszerelés nélkül adta át.

Az intézkedés során N. F. feladata az volt, hogy segítsen az elszállítandó fegyverek és lőszerkeg egyeztetésében, számolásában és szállításában, valamint ha szükséges, őrizze a szolgálati gépkocsit, amíg a kollégái a lakásban tartózkodnak.

A jelentésben nincs további új adat.

9) A BRFK Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztálya arról tájékoztatta a BRFK illetékes osztályát, hogy a panaszbeadványban megjelölt * hívószámú előfizetés a BRFK tulajdonában van, melyet K. K: r. főörzsörmester használ.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011.(IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) V. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogát, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, az alábbiak szerint.

1) A panaszos kifogásolta a vele szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét.

A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőröknek bírósági keresetlevelét (igazolt átvételének időpontjával együtt) bemutatta, amely alátámasztotta, hogy az engedélyét visszavonó határozatot támadja, azonban a rendőrök ragaszkodtak a fegyverek elszállításához. A panaszos hangsúlyozta a beadványában, hogy a rendőrök utasításának keltezési dátuma bizonyítja, hogy az elrendelő szerv a keresetlevele ismeretében hozta meg végzését, holott álláspontja szerint a bíróság döntéséig a rendőrség végzése jogszerűen nem hajtható végre.

A rendőri jelentések a rendőri intézkedés jogalapjaként a Sz* Rendőrkapitányság -*. F. számú végzésére hivatkoznak, amelyben az elrendelő szerv rendelkezett arról, hogy a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztálya a panaszos * számú lőfegyvertartási, illetve * számú európai lőfegyvertartási engedélyét vegye át, és az abba bejegyzett lőfegyverek hatósági tárolására intézkedjen, a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (továbbiakban Ket.) 127.§ (2) és (4) bekezdése alapján.

A Ket. felhívott rendelkezése a következő:

„[127. §.] (2) Az elsőfokú hatóság megindítja a végrehajtást, ha megállapította, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem vagy csak részben, vagy nem az előírásoknak megfelelően történt.

(3) Ha az elsőfokú hatóság foganatosítja a végrehajtást, a végrehajtás megindításáról nem kell külön végzést hozni, hanem a foganatosítást az önkéntes teljesítés elmaradásának megállapításától számított nyolc napon belül meg kell kezdeni.

(4) Ha a végrehajtást nem az elsőfokú hatóság foganatosítja, a végrehajtás megindításáról az elsőfokú hatóság – a rendelkezésére álló adatok vagy a hatósági ellenőrzés eredménye alapján – végzést hoz, amelyet közöl a végrehajtást foganatosító szervvel is. Ilyen esetben a végrehajtás a végrehajtást foganatosító szervvel való közlést követő napon indul meg.”

Az Rtv. 39. §-ában pedig a következőket mondja ki a magánlakásban és közterületnek nem minősülő egyéb helyen történő intézkedéssel kapcsolatban.

„39. § (1) A rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve

.....

e) *végrehajtási eljárás lefolytatása*, illetve az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről szóló törvényben meghatározott szakértői vizsgálat biztonságos és eredményes végrehajtásának biztosítása *céljából*, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező.

...

(2) A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.”

A Szolgálati Szabályzat a fentieket a következőkkel egészíti ki.

„37. § (1) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt.

(2) A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre. Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki.

(3) A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

(4) A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.”

A Testület álláspontja az esettel kapcsolatban a következő.

A panaszos az intézkedés elején bemutatta a kerestlevelet, amellyel igazolta, hogy a másodfokú döntés ellen felülvizsgálatot terjesztettek elő, ezt a rendőri szerv sem vitatta. A Testület osztotta a BRFK Rendészeti Szervek, Igazgatásrendészeti Főosztály főosztályvezetőjének azon álláspontját, mely szerint jogerős bírósági döntés nélkül az intézkedő rendőröknek nem volt jogosultságuk felülbírálni az elrendelt végrehajtás jogszerűségét, az alapüggyel kapcsolatos jogi véleménykülönbségben döntési jogkörrel nem rendelkeztek.

A Testület hangsúlyozza, hogy eljárásának alapját az Rtv. képezi, így a hatáskörére irányadó jogszabályok alapján sem a fegyvertartási engedélyeket visszavonó másodfokú határozattal, sem a végrehajtás elrendelésének jogszerűségével kapcsolatban nem foglalhat állást, ugyanakkor a helyzet tisztázása kapcsán szükséges tartja, hogy utaljon a Ket. bírósági felülvizsgálatára vonatkozó szabályaira is.

„109. § (1) Az önállóan nem fellebbezhető végzések kivételével a döntés bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető

a) a 100. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben, vagy

b) ha a hatósági eljárásban a fellebbezésre jogosultak valamelyike a fellebbezési jogát kimerítette.

(1a) A végzés bírósági felülvizsgálatának van helye, ha e törvény alapján a végzés önálló fellebbezéssel támadható, és törvény az ügyben az elsőfokú határozattal szemben kizárja a fellebbezést, valamint a határozat bírósági felülvizsgálatát teszi lehetővé.

(2) Bírósági felülvizsgálat kezdeményezése esetén az első fokú döntést hozó hatóság erről az ügy iratainak felterjesztésével, illetve a bíróságra történő továbbításával egyidejűleg értesíti azokat, akiknek jogát vagy jogos érdekét a felülvizsgálat érinti. Ha a kezdeményező a döntés végrehajtásának felfüggesztését is kéri, akkor erről a hatóság a végrehajtást foganatosító szervet is értesíti, kivéve, ha a másodfokú döntést a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította.

(3) Ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében határozott, a hatóságnál ugyanabban az ügyben azonos tényállás mellett – a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által elrendelt új eljárás kivételével – nincs helye új eljárásnak.

(4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.”

A fent említett másodfokú határozat és a felülvizsgálati kérelem pontos ismerete (a másodfokú határozat pontos tartalma a végrehajthatóságra nézve, illetve hogy mely szervnél terjesztették elő és milyen tartalommal a felülvizsgálati kérelmet stb.) nélkül a Testület felelősséggel csak annyit állapíthat meg, hogy a végrehajtást elrendelő szerv fokozott felelősséggel tartozik a végrehajtás elrendelésének jogszerűségéért, az abban foglaltakért, mivel a végrehajtást foganatosító szerv nem rendelkezik jogosultsággal annak felülbírálására.

Fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos lakásán a végrehajtásban közreműködve jogszerűen foganatosítottak intézkedést a BRFK állományába tartozó rendőrök, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve a tulajdonhoz való joga.

2) A panaszos beadványában kifogásolta, hogy intézkedésük során a rendőrök nem igazolták magukat.

Az Rtv. 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye [a]) vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye [b]) igazolja.

A 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. 20. §-ának (3) bekezdése szerint a rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. **A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.** Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testületnek szükséges megjegyeznie, hogy mind az Rtv., mind pedig a Szolgálati Szabályzat a rendőr nevének és az azonosító számának szóbeli közlését minden egyéb feltétel meglététől függetlenül kötelezővé teszi, és a Testület kiemelt jelentőséget tulajdonít az intézkedés alá vontak tájékoztatásának, hiszen csak az állampolgárok megfelelő informálása mellett érvényesülhet megfelelően a jogbiztonság elve.

A hatályos rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a rendőr nem köteles felmutatni az intézkedés kezdetekor igazolványát vagy azonosító jelvényét, amennyiben társával együtt egyenruhában lát el szolgálatot. A rendőrségi iratokból egyértelműen kiderült, hogy a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály teljes állománya polgári ruhás, így a fegyverek behozatalakor is értelemszerűen polgári ruhában voltak az intézkedő rendőrök.

A rendőri jelentések a panaszos állítását cáfolták, a következők szerint.

Cs. A. r. százados még az utcán bemutatkozott (elmondta a nevét, szolgálati helyét), melyre a panaszos azt a választ adta, hogy őt már ismeri egy korábbi ellenőrzésből kifolyólag. Ezt követően K. K. r. főtörzsőrmester és N. F. közalkalmazott is köszönt és bemutatkozott, K. K. r. főtörzsőrmester a felvonóba történt beszállást követően – tehát még az intézkedés kezdete előtt- a panaszos részére megmutatta szolgálati igazolványát. Az adminisztrációs

feladatok elvégzésével megbízott N. F. közalkalmazott jelentése szerint az utcán megtörténtek a kölcsönös bemutatkozások (köszönés, névközlés, kézfogás). A csoportvezető jelentése rögzítette, hogy a közalkalmazott kolléga nyakában jól látható helyen függeszkedett a belépő igazolványa.

A csoportvezető jelentése azt is tartalmazta, hogy az intézkedés előrehaladtával a panaszos egyre feszültebb lett, kérdőre vonta őket ottlétükre vonatkozóan, ekkor ő elővette a szolgálati igazolványát, és ismét elmondta, hogy a BRFK Fegyverosztályától jöttek, és intézkedés zajlik.

A rendőri jelentések nagyobb részben cáfolták a panaszos állításait, ugyanakkor a jelentésekből megállapítható, hogy a szolgálati fellépésre vonatkozó szabályok apróbb megsértését a rendőrök nem cáfolták. A jelentés szerint a polgári ruhát viselő r. százados a szolgálati igazolványát az intézkedés megkezdése előtt nem mutatta fel (azonban ez később az intézkedés előrehaladtával megtörtént), illetve a rendőrök azonosító számukat nem közölték, amelynek közlését minden egyéb feltétel meglététől függetlenül kötelezővé teszi mind az Rtv., mind a Szolgálati Szabályzat.

Fentiek okán az azonosító számok közlésének elmulasztása miatt megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak ítélte.

- 3) A panaszos az intézkedéssel kapcsolatban számos további körülményt kifogásolt.
- a) A panaszos sérelmezte, hogy őt az intézkedés okáról félre tájékoztatták.

A beadvány szerint az előzetes telefonos egyeztetés során tárolóhely ellenőrzést jelöltek meg jövetelük okaként, míg valójában a fegyvereinek hatósági tárolásra történő elszállítása iránt intézkedettek.

A rendőri jelentések alátámasztották a beadványban foglaltakat, amelyet azzal indokoltak, hogy többéves tapasztalatuk alapján nem látták biztosítottak az intézkedés eredményességét, hiszen a panaszos a fegyvertartási engedély visszavonásáról rendelkező másodfokú, annak közlésével jogerőssé vált határozatban foglaltaknak nem tett eleget.

Az előzőekben már hivatkozott Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A Testület a törvényi kivételként említett, intézkedés eredményességére történő hivatkozást jelen esetben nem tudta elfogadni, mivel azt nem találta alátámasztottnak, ezért megállapította, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét a téves tájékoztatás miatt.

- b) A panaszos kifogásolta, hogy az eljárás alapjául szolgáló végzést nem ismerhette meg.

A helyzet tisztázása érdekében az előadó testületi tag felvette a kapcsolatot az Ellenőrzési Szolgálat illetékeseivel, és kérte, hogy az érintett rendőri szerv bocsássa a Testület rendelkezésére a fentiekben már többször hivatkozott, végrehajtást elrendelő végzés kézbesítésére vonatkozó tértivevényt. A megküldött tértivevényből kiderül, hogy a panaszos

részére az első értesítést 2014. február 25-én helyezték el a Sz* lakcímén, a második értesítőt 2014. március 4-én, **majd az iratot végül csak 2014. március 7-én kézbesítették részére.** Ennek okán feltételezhető, hogy a panaszos valóban nem volt tisztában azzal a körülménnyel, hogy a Sz* Rendőrkapitányság intézkedett a BRFK Rendészeti Szervek Igazgatásrendészeti Főosztály Rendészeti és Fegyverengedélyügyi Osztálya felé a végrehajtás megkezdéséről.

A panaszbeadvánnyal ellentétben a jelentések azt tartalmazzák, hogy a panaszos az eljárás alapjául szolgáló végzést megmutatták neki, a panaszos megtekinthette azt, a panaszos el is olvasta. (Saját példányt és másolat készítésének lehetőségét azért nem biztosították neki, mivel a Ket. 78. § (2) bekezdése értelmében a panaszosnak is rendelkeznie kellett vele.)

A fent ismertetett **állítások között a lehető legteljesebb mértékben ellentmondanak egymásnak**, és mivel az ellentmondást a Testület a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök szűk volta miatt nem tudta feloldani, **ezért a Testület úgy foglalt állást, hogy a végzés megismerhetőségének vonatkozásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.**

A másolati példány rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban a Testület osztja a Fegyverengedélyügyi Osztály álláspontját, miszerint a végzésből a Ket. alapján rendelkeznie kellett a panaszosnak. A térítvevényből ugyanakkor az látható, hogy a panaszos a részére az irat kézbesítését még 2014. február 25-én megkísérelték, azonban nem jártak sikerrel. A Testület álláspontja szerint a felelősség ebben az esetben az elrendelő szervet terheli, mivel amennyiben a panaszos időben értesül a végrehajtás elrendeléséről, felvehetette volna a kapcsolatot az elrendelő szervvel, hogy értesítse a felülvizsgálati kérelem benyújtásáról. Ugyanakkor ahogyan azt a Testület már korábban kifejtette, az említett másodfokú határozat, illetve felülvizsgálati kérelem pontos ismeretének hiánya miatt a Testület nem bocsátkozik feltételezésekbe, **továbbá a Testület hatásköri szabályaira figyelemmel nem vizsgálhatja, hogy adott rendőri szerv egy hatósági eljárásban betartja-e a Ket. rendelkezéseit. Ennek okán a Testület a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a saját másolati példány rendelkezésre bocsátása miatt nem állapította meg.**

c) A panaszos kifogásolta, hogy a felvett jegyzőkönyvbe nem vették fel az általa rögzíteni kért tényeket, nevezetesen, a fegyverek makulátlan állapotát, illetve azt a körülményt, hogy a panaszos kétségbe vonta az eljárás jogszerűségét.

A jegyzőkönyv felvételével kapcsolatban a Testület a következőket rögzíti.

A 147/2008. (XII. 3.) számú állásfoglalásának alapjául szolgáló ügyben részletes tájékoztatást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatától arra vonatkozóan, hogy az intézkedést foganatosító rendőrnek milyen esetekben kell jegyzőkönyvet felvennie eljárásáról – akár az eljárás alanyának kérésére. A válaszlevél szerint az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat alapján az intézkedést foganatosító rendőr köteles eljárásáról jelentést készíteni. Abban az esetben ugyanakkor, ha a rendőr a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (jelenleg a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálya alá tartozó eljárást hajt végre, úgy az adott jogszabálynak a jegyzőkönyvre, illetve a jelentésre vonatkozó rendelkezéseit köteles alkalmazni.

A Testület korábban már több ügyben is találkozott hasonló panasszal, azok azonban többnyire a helyszíni bírságról kiállított igazolás indigóval készült másolatának olvashatatlanságához kapcsolódtak. Jelen esetben ugyanakkor a panaszos a kiállított jegyzőkönyv tartalmával kapcsolatban élt panasszal. Az említett irat közigazgatási hatósági eljárás keretében kerül kiállításra, így tartalmára a Ket. rendelkezései vonatkoznak.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 39. §-ának (3) bekezdésének e) pontja szerint a jegyzőkönyv „tartalmazza az ügyre vonatkozó lényeges nyilatkozatokat és megállapításokat, illetve (...) az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és megállapításokat (...)”.

A Testület álláspontja szerint mind a jogbiztonság, mind a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülésének szempontjából fontos érdek fűződik ahhoz, hogy a helyszínen kiállított jegyzőkönyv helytálló információkat tükrözzön arra nézve, hogy pontosan milyen cselekményeket fogadosítottak a helyszínen, a felek milyen magatartást tanúsítottak az intézkedéskor stb.

Az Rtv. jegyzőkönyv felvételére nézve nem tartalmaz rendelkezéseket, ugyanakkor az esetre felhívható az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése, amely szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Szükséges még utalni az Rtv. 2.§ (1) bekezdésére is, amely általános alapelvként érvényesül az intézkedések során. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőri jelentések a panaszos állításával ellentétben annyit tartalmaztak ezen panaszosi kigogás kapcsán, hogy az elszállított dolgokról tételes jegyzőkönyv készült (feltüntetve benne a végrehajtást elrendelő végzés számát), melyet a panaszos aláírt, és nem kérte annak kiegészítését. A jegyzőkönyvvel kapcsolatos rövid utalást tartamaz még N. F. közalkalmazott jelentése is, amely szerint a panaszos a fegyvereket először szét akarta szedni darabjaira, de a kollégák közölték vele, hogy a lőfegyvereket és löszereket tételesen a jegyzőkönyvbe foglalva veszik át, és az eljárás után a jegyzőkönyvben leírt állapotban kapja vissza, így a fegyvereket a panaszos végül szétszerelés nélkül adta át.

Amint az látható, a fent ismertetett **állítások a lehető legteljesebb mértékben ellentmondanak egymásnak**, és mivel az ellentmondást a Testület a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök szűk volta miatt nem tudta feloldani, **ezért a Testület úgy foglalt állást, hogy e tekintetben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.**

d) A panaszos kifogásolta, hogy fegyvereinek elszállítására úgy érkezett meg a rendőrség, hogy nem hoztak magukkal – a fegyverek szakszerű és biztonságos szállításra alkalmas – saját tokokat.

A Testület újfent utal az imént idézett 2.§ (1) bekezdésére az esettel kapcsolatban, valamint az Rtv 17. § (1) bekezdésére. („A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”.)

A beadvány azon elemével kapcsolatban, mely szerint a rendőrök fegyvertokok nélkül érkeztek a panaszos lakására, ezért szakszerűtlenül szállították el a fegyvereit, a jelentés azt rögzíti, hogy nincs olyan jogi előírás, mely szerint a hatósági tárolásra átvett fegyverek szállítása kizárólag tokban történhetne. Szintén nincs olyan jogszabályi előírás, mely a fegyverek hatóság által történő szakszerű szállításának módját szabályozná.

A vonatkozó Kormányrendelet 38. § (1) bekezdés a) pontja kizárólag a lőfegyver, gáz-és riasztó fegyvert tartó személy vonatkozásában tartalmaz rendelkezést, azt is csak lakott területen, közterületen, nyilvános helyen, közforgalmú közlekedési eszközön történő szállítás esetére.

Cs. A. r. százados jelentése rögzítette, hogy feszültségét a panaszos azzal is kifejezte, hogy miután a fegyverek elszállításához ők nem biztosítottak hord táskát, ő a sajátját nem hajlandó odaadni, közölte a panaszos, hogy ezt jelezni is fogja a beadványában. A panaszosnak elmondták, hogy az elszállítás során körültekintően járnak majd el, de mivel a fegyverek a saját tulajdonát képezik, ezek védelme érdekében adja oda hozzá a meglévő saját tokjait, és majd azokat is rögzítik a jegyzőkönyvben.

A felvett jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a fegyvereket végül tokban szállították el.

A Testület a kérdéskört szabályozó jogszabályi kötelezettség híján arra az álláspontra helyezkedett, hogy **a panaszos tulajdonhoz való joga nem szenvedett sérelmet a tok nélkül megérkező rendőrök eljárása miatt, ezért nem látta indokoltnak megállapítani a panaszos tulajdonjoghoz való sérelmét.**

IV.

A Testület az összes körülmény mérlegelése után arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos lakásán a végrehajtásban közreműködve jogszerűen fogantatosítottak intézkedést a BRFK állományaiba tartozó rendőrök, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve a tulajdonhoz való joga. Az azonosító számok közlésének elmulasztása és az intézkedés okáról való téves tájékoztatás miatt ugyanakkor megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak ítélte. A Testület a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök szűk volta miatt nem tudta feloldani a felek állításai közt húzódó ellentétet, ezért a Testület úgy foglalt állást, hogy az eljárás alapját képező végzés megismerhetőségének vonatkozásában, valamint a kért jegyzőkönyvezés hiányos volta miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható. A végzésből történő másolati példány rendelkezésre bocsátásának elmulasztásával kapcsolatban a Testület – hatásköri szabályaira figyelemmel – nem állapított meg jogsérelmet, mint ahogyan a tok nélkül kiérkező rendőrök eljárása miatt sem látta indokoltnak a Testület a panaszos tulajdonjogának sérelmét megállapítani.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogantatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET